

[Rytter.]

Det reelle er altsaa Spørgsmaalet om Ægteskabet efter Reglerne i § 5. Det ærede Medlem Hr. Steincke lykønskede Ministeren til, at han havde faaet mig som Forsvarer her paa Talerstolen. Maa jeg kondolere den højtærede Justitsminister i Anledning af, at han har faaet sin Forgænger til Angriber her i Tinget. Jeg synes nemlig, at Forholdet, som det ærede Medlem Hr. Stein udtrykte sig, ligger tydeligt og klart, og er der noget, vi skal have i denne Lov, er det netop tydelige og klare Regler.

Det ærede Medlem var bange for Konsekvenserne af den foreslaaede Ordning og mente navnlig, at Spørgsmaalet om Ægteskabets Fortsættelse skulde afgøres ved Appel af Skifterettens Afgørelse. Hvis man virkelig skulde have det, maatte man imidlertid have Appelfrister m. v. Det, der foreslaas her, er ikke andet end det, vi kender den Dag i Dag. Vi har jo oplevet, at der er blevet udstedt en gal Dødsattest, idet man troede, at en Mand, der var fundet omkommet, var en bestemt Person N. N.; flere Aar efter viser det sig saa, at man har taget fejl, og Hr. N. N., som var konstateret død ved Skifteretten, viser sig ikke at være død. Det kan jo ske, f. Eks. naar Liget har været i Opløsning. I det Tilfælde har man virkelig aldrig tænkt paa det, som det ærede Medlem Hr. Steincke var inde paa, at man skulde appellere Skifterettens Afgørelse. Man tager Konsekvenserne. Og det gør man ogsaa her, idet man overlader til Justitsministeren at bestemme, om det Ægteskab, som er opløst, alligevel skal bestaa.

Jeg kan derfor med min bedste Vilje ikke se, at der er nogen Grund til Udvalgsbehandling af denne Sag, og jeg ved, at mange ønsker, at Lovforslaget skal gaa hurtigt og let gennem Rigsdagen. Jeg kan derfor anbefale det til hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Steincke: Jeg kan slet ikke være enig med det ærede Medlem Hr. Rytter i, at man i § 5 tager Konsekvenserne; thi det er ingen Konsekvens af, at Ægteskabet faktisk ikke er ophørt — idet den Begivenhed, hvorved det forudsættes opløst, ikke har fundet Sted —, at Justitsministeren kan bestemme efter begge Begæring, at Ægteskabet fornyes. Det har efter min Opfattelse overhovedet aldrig været opløst, naar vedkommende ikke er krigsforlist, medmindre man betragter et Krigsforlist, hvor vedkommende Mand ikke er

omkommet, som Skilsmissegrund. Det er altsaa Spørgsmaalet om, hvorledes man rent juridisk skal se paa det Forhold, om man ikke bør fastsætte visse Frister, der foranlediger mine Betæneligheder.

Det undrer mig, at det ærede Medlem Hr. Rytter ikke er bange for Konsekvenserne, idet jeg gennem Aarene har set det ærede Medlem konstant angst for at overlade noget som helst til Administrationen, der overhovedet kunde bringes ind under Domstolene. Nu hævder det ærede Medlem med en lignende Kraft som den, hvormed han gennem Aarene forfægtede det modsatte Standpunkt, at man absolut bør overlade et Spørgsmaal som dette til Justitsministerens Forgodtbefindende, om Ægteskabet skal være opløst eller ikke, og tage Afgørelsen væk fra Domstolene.

Jeg maa protestere mod den Udtalelse, at jeg paa nogen Maade angriber den højtærede Justitsminister. Vort Maal her er formentlig at faa den bedst mulige saglige Udformning af de Lovforslag, der forelægges. Hvis det er muligt at finde en bedre saglig Formulering, som den højtærede Justitsminister kan tiltræde, kan jeg ikke forstaa, at man ud fra noget Synspunkt kan kalde Bestræbelserne herfor for et Angreb paa Justitsministeren. I den lange Periode, hvor jeg havde med det ærede Medlem Hr. Rytter at gøre i min Egenskab af Justitsminister, var jeg udsat for ganske andre Angreb.

Rytter: Naar det ærede Medlem Hr. Steincke siger, at vi her diskuterer, for at Lovforslaget kan faa den bedst mulige saglige Formulering, er jeg fuldstændig enig med ham. Derfor fremsatte jeg ogsaa mine Bemærkninger før, som det ærede Medlem mente var et Forsvar for Ministeren. Lige saa vel som det ærede Medlem Hr. Steincke derfor ansaa Betragtningen som et Forsvar for Ministeren, lige saa rimeligt var det, at jeg udtrykte mig paa den Maade, som jeg gjorde det. Jeg synes, det var aldeles træffende udtrykt i dette Tilfælde.

Naar det ærede Medlem udtalte, at jeg altid havde været bange for at overlade noget til Administrationen kontra Domstolene, er jeg bange for, at det ærede Medlem ikke er rigtig klar over Situationen. Det ærede Medlem maa jo ikke glemme, at det er Domstolene, der har truffet Afgørelsen og slaaet fast, at vedkommende Mand maa betragtes som død. (Steincke: Det er galt!) Det kan godt være, at det ærede Medlem Hr. Steincke mener, at det